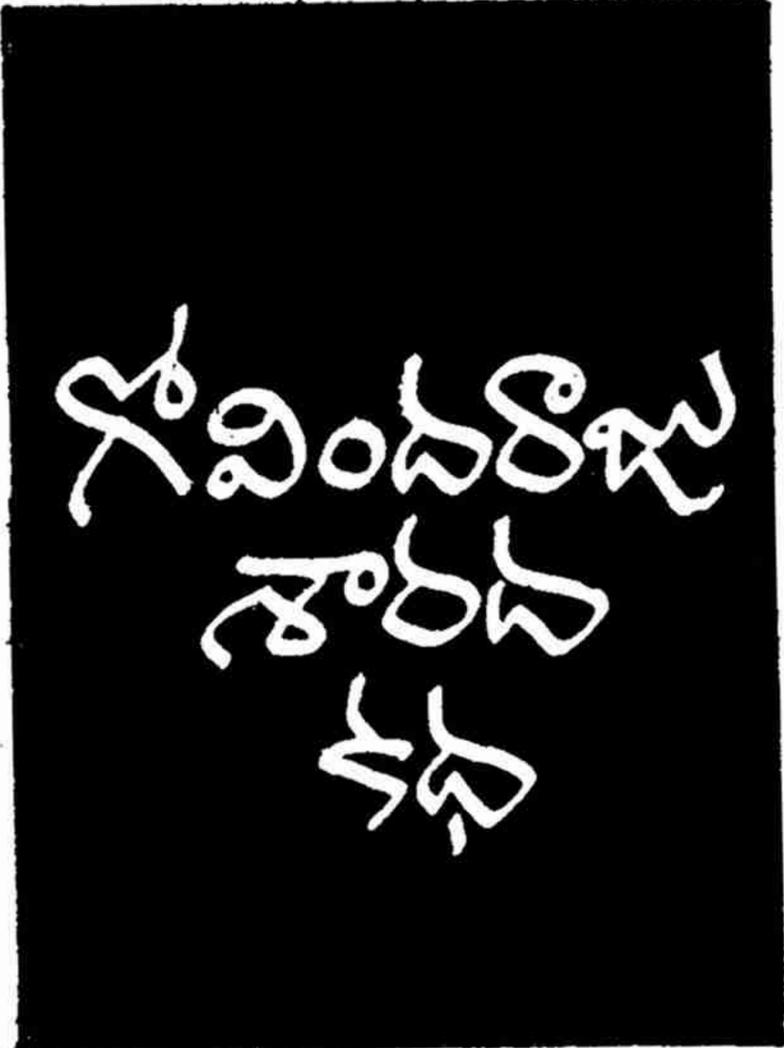

విశ్వామిత్రుడులాంటి
వాడు పెళ్లిచేసుకున్నాడంటే
ఆ అమ్మాయి
మేనకలాంటిదా?

విశ్వామిత్రుడు

చౌలా ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయం తెలిసింది వాకీరోజు. అది విశ్వామిత్రుడు పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడు. అంతేగాక ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవడం పొద్దువే 'శ్యామ్' ఫోన్ చేసి చెప్పాడు ఈ వంగలి. కుభలేఖ హాస్ట్లో వస్తుంది తర్వాత అంటూ.

మేం కాలేజీలో చదువుకొనే రోజుల్లో అప్పుడే కొత్తగా వచ్చి జాయినయ్యాడో పరమబుద్ధిమంతుడు. ముక్కుమీద కోసంత్, పన్నగా పున్నా ఆకర్షణీయంగా వుండే లక్షణం అతని ప్రత్యేకత. క్లాసుకి ఆలస్యంగా వచ్చేవాడు కాదు ఎప్పుడూ, బెల్లు అయ్యేవరకూ వుండేవాడు. లెక్చరర్ల అభిమాన పాత్రుడయ్యాడు వెంటనే. ఆడపిల్లల వంక కన్నెత్తి చేసేవాడుకాదు.

బాగా దగ్గరయిన ఒకల్పిద్దరం మేమే అతనికి మాతో చాలా విశ్వాసంగా వుండేవాడు. అందుకనే విశ్వామిత్రుడవి 'శ్యామ్' అతనికి పేరు పెట్టాడు అసలుపేరు 'అనంత్'

పీజీలో వుండగానే మా అందరికీ పెళ్ళయ్యింది. అది పూర్తయేసరికి పిల్లలు కూడా మాకు. విశ్వామిత్రుడు మాత్రం సిహెచ్ డివి వెలగబెడుతూ వుండేవాడు.

కుభలేఖ వచ్చింది. కేవలం వాడు జీవితంలో పెళ్లిచేసుకోదు అన్న అంచనాతో మాకు ఆశ్చర్యంగా వుందా ఈ విషయం అనిపించింది వాకు. కుభలేఖ కూడా వెరయిటగా వుంది! సరిణితో నా సరిణయానికి మీరందరికీ ఆహ్వానం అనంత్ అని సింపిల్ గా వుంది.

డిగ్రీ ఫైనలియర్లో వుండగా అందంగా వుండే ప్రియంవద, మేవక కన్నా ఎక్కువ ట్రైక్స్ ప్లే చేసినా అవంట్ ఆమె వలలో పడలేదు. విశ్వామిత్రుడా... ఏడు మహర్షా

కాదు... సన్నాసి అని నిర్ణయించుకొన్నాం మేం.

పెళ్ళికి వెళ్ళాలి తప్పకుండా అనుకున్నాను. ఆనందరావు, శ్యామ్వి

కూడగట్టుకొని మరీ వెళ్ళాను. ఎంతైనా పాత మిత్రులం కదా... అనలు వాణ్ణి వలచిన ఆ అవర అవ్వరని చూడాలన్న కుతూహలం ముమ్మల్ని వెంటాడింది.

అతనికిపుడు నలభైఏళ్ళు వుండాలే. ఈ వయస్సులో మరీ ఆ పిల్ల ని సెకండ్ హాండ్ ఎందుకో సభ్యత అడ్డువచ్చింది ఆలోచనకి. రేకపోతే బాగా ఆస్తివున్న పిల్లా, కాపోతే రీసర్చి పిచ్చి ఉన్న పిల్లయినా అయివుండాలి అని నిర్ధారించుకొన్నారు.

“ఆ విశ్వామిత్రుడి తనస్సులానే వుంటుంది వాళ్ళ రీసర్చ్” అనుకొన్నారు.

పెళ్ళంటే... షామియానాలూ, బాబాలు కనీసం నట్టు చీర గరగరలు అంతా ఆర్యాటంగా వుంటుందనుకొన్న మాకు అవి ఏమీలేకపోవడం ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

సింపల్ గా రిజిస్టర్ మ్యారేజీట. కోర్టింగ్ వాడివాళ్ళు ఓ పదిమంది మే ముగ్గురం.

‘ఇంతకీ పెళ్ళి ఎప్పుడో టైమ్ వేయించలేదు కుభలేఖలో’ అన్నాను సలకరింపులయ్యాక వాడితో.

“దానికో టైమ్ నిముంది మీరందరూ ఓచ్చాక అనుకున్నాను”

మొహం మొహం చూసుకొన్నాం మేం. వాడి మొహంలో మేం చాలా దూరం వచ్చినందుకు గుర్తుపెట్టుకొని అనందం కనిపిస్తోంది. టిఫిన్లూ, టీలు అయిపోయినాయి.

‘అవిడ నిది’ అడిగాను చాలా ఉత్కంఠతో.

“పిలుస్తానింక” అని లోపలికి వెళ్ళాడు. క్షణం తర్వాత దిడియవడుతూ తల

దించేసుకొని భయంగా నడిచి వస్తోంది వరిలేత. ఆమెకి ధయిర్యం ఇస్తున్నట్టు వాడి చేయి ఆమె భుజం చుట్టూ తీసుకొస్తున్నాడు.

ముమ్మల్ని ఒరుసగా వరిచయం చేసాడు. తలవెత్తి ‘నమస్కారం’ అంది.

నిర్ధాంతపాయ్యాం. ఏదో అనబాణమైన మొహం ఆమెది అవిసించింది. ఎంత నిగహించుకొని ప్రతి నమస్కారం చేసినా మొహంలో కొంత విహ్యాభావం కనిపించింది మాలో. ఎక్కువసేపు ఆమె వుండలేదు అక్కడ. వెళ్ళిపోయింది లోపలికి.

విశ్వామిత్రుడి మొహంలోకి ఈసారి వరీక్షగా చూసాను. ముమ్మల్ని మొదట చూసిన భావమే మార్పులేదు. వాడివి జయించినామె వరూధివా మేనాకా అన్న మా అంచనాలవి తారుమారు చేస్తూ ఆమె ‘కురూపా... ఈమెక్కడ దొరికింది’ అనెయ్యాలనిపించింది. నంస్కారం అడ్డువడింది మాకు.

ర్కాత నమయం చూసి వనివాడివి మచ్చిక చేసికొని అనలు విషయం లాగాం.

‘ఆ పిల్ల అయ్యగారి కాలేజీలో చదువుకొనేది. ఓ వాడు ముగ్గురు రైడిలు ఆమె ఎదురు తిరిగిందన్న కోసంతో ఏసిడ్ పోసారు మొహం మీద. ఆ పిల్లని కవికరించిన అయ్యగారు దేవుడే నిజంగా” అన్నాడు వాడు.

మా ఆలోచనా వరిధులకి ‘లేమి ఏమిటో అప్పటికీ అర్థం కాలేదు. విశ్వామిత్రుడు నిజంగా నుంచినాడా, త్యాగా అన్నవాటికి జనాబులు దొరకలేదు మాకు.

మేం వెళ్ళిపోతుంటే సెండోస్ ఇమ్మా అన్నాడు వాడు. ఆమెవి వేసు మనమ్మార్తిగావే చేసుకొన్నాను. మీ అనుమానాలు వమ్ము అడిగివుంటే చెప్పేవాణ్ణి.

మా వెన్నుమీద చరిచివట్టయ్యింది. ప్రపంచంలో ప్రతిదీ అందమైనదే అయివుండాలన్న రూల్ లేదు. అందవికారమైనదీ వుంటాయి. అప్పటివీ సమంగా ఆదరించగలను అన్న నమ్మకం

వాది. ఆమె వా భార్య. లోకానికి కురూపిలా కవిపించవచ్చు. నాకు మాత్రం ఏ రూపంలో కవిపిస్తాందో చెప్పనా. అర్థాంగి రూపంలోనే.

వాడికి కోపం వచ్చిందో? బాధనిపించిందో అర్థం కాలేదు.

ఓటి మాత్రం అనిపించింది. విజంగా వాడు విశ్వామిత్రుడే... ఋషి.. విజంగా అన్ని..

